

РЕШЕНИЕ

№ 16669

гр. София, 15.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 23.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **12144** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Владимир Николаев 2014“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представляван от управителя В. Н., чрез пълномощника му – адв. А. И. – С., САК против Ревизионен акт № Р-22002222003638-091-001 от 05.05.2023 г. издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., с който са установени допълнително задължения за ДДС и ЗКПО с общ размер 164 594,91 лева, от които 118 155,83 лева – главница и 46 439,08 лева – лихви, в частта с която е потвърден с Решение № 1560 от 31.10.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция за приходите (Д „ОДОП“ при ЦУ на НАП) – С. за задълженията по ЗДДС за данъчни периоди м. юли 2017 г., м. август 2017 г., м. октомври 2017 г. и от м. декември 2017 г. – м. ноември 2020 г. и в частта, с която е изменен - намален е размерът на установените задължения за корпоративен данък за всеки от ревизираните периоди 01.01. – 31.12.2017 г., 01.01. – 31.12.2018г., 01.01. – 31.12.2019 г. с признатите за данъчни цели разходи за възнаграждения на управителя.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения ревизионен акт. Въпреки формулираното искане за проверка на потвърдената част на РА с решението на директора на Дирекция „ОДОП“, с която са установени задълженията за ДДС, в жалбата са изложени подробни съображения и за неправилно приложение на ЗКПО при определяне размера на задълженията и за трите финансови години – 2017 г., 2018 г. и 2019 г. включени в обхвата на ревизията, поради непризнатите за данъчни цели разходи за закупуване на гориво и резервни части за МПС, за наем, за ремонтни услуги, отчетени амортизации, съгласно

чл. 54, ал. 1 от ЗКПО, включително и относно уважените с решението на директора на Д“ОДОП“ разходи за възнаграждение на управителя. Твърди се необосновано игнориране на представените от жалбоподателя документи, изискани от органите по приходите и неправилната им оценка, включително неспазване на указанията на директора на Дирекция „ОДОП“, дадени с Решение № 1035 от 01.07.2022 г., с което е отменен РА от предходно проведената ревизия за същите по вид данъчни задължения и периоди. От съда се иска да отмени изцяло обжалвания ревизионен акт като незаконосъобразен, постановен при неправилно приложение на материалните данъчни закони. Към жалбата не са представени доказателства.

Процесуалният представител на жалбоподателя – адв. А. И. – С. поддържа искането за отмяна на ревизионния акт. Излага подробни аргументи и в представени по делото писмени бележки (л. 299 – л. 303). Претендира разноси, съобразно приложен списък по чл. 80 от ГПК, към който са представени доказателства за извършването им (л. 304 – л. 307).

Ответникът – директорът на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. чрез процесуалния си представител - главен юрисконсулт Б. е на становище, че жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена. Поддържа подробно изложените мотиви в Решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение, съобразено с материалния интерес.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в проведените съдебни заседания.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на събраните по делото доказателства, като взе предвид становището на страните, съобразно правомощията по чл. 160 от ДОПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22002222003638-020-001 от 18.07.2022 г. (л. 32 и л. 339, папка Приложение № 2), връчена електронно на 29.07.2022 г. (л. 33 – л. 34, и л. 337 – л. 338 папка Приложение № 2 – Удостоверение за връчване). Заповедта е издадена от М. С. Х. – началник на сектор „Ревизии“ при Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., съгласно заповед на директора на ТД на НАП – С. № РД-01-845 от 30.11.2021 г. (л. 26 – л. 29 и л. 327 – л. 330, папка Приложение № 2), с правомощия по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК съгласно Заповед на директора на ТД на НАП – С. № РД-01-128 от 18.02.2020 г. (л. 24 - л. 25).

Ревизията е повторна, по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК, след отмяна на Ревизионен акт № Р-22220320007604-091-001 от 06.01.2022 г. с Решение № 1035 от 07.07.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С..

Възложена е на екип от органи по приходите при ТД на НАП – С. с ръководител главен инспектор по приходите Х. А. и е с обхват – задължения за корпоративен данък за периода 01.01.2017 г. – 31.12.2019 г. и за ДДС за данъчни периоди м. 05.2017 г, м. 07.2017 г., м. 08.2017 г., м. 10.2017 г. и от 01.12.2017 г. – 30.11.2020 г.

Със Заповеди за изменение заповедта за възлагане на ревизия, издадени от органа, възложил ревизията

№ Р-22002222003638-020-002 от 26.10.2022 г. (л. 35 и л. 336, папка приложение № 2), връчена електронно на 31.10.2022 г. (л. 36 – л. 37, и л. 334 – л. 335 папка приложение № 2 – Удостоверение за връчване)

№ Р-22002222003638-020-003 от 28.11.2022 г. (л. 38 и л. 333, папка приложение № 2), връчена електронно на 30.11.2022 г. (л. 39 – л. 40, и л. 331 – л. 332 папка приложение № 2 – Удостоверение за връчване)

срокът на ревизията е удължен до 29.12.2022 г.

Резултатите са отразени в Ревизионен доклад (РД) № Р-22002222003638-092-001 от 07.03.2023 г.

(л. 41 – л. 92, л. 341 – 392, папка приложение № 2), изготвен в електронна форма като електронен документ, връчен електронно на 13.03.2023 г. заедно със събраните доказателства (л. 93 – л. 95, и л. 340 – л. 342, папка приложение № 2 – Удостоверение за връчване).

С Молба вх. № 53-00667 от 22.03.2023 г. (л. 394, папка приложение № 2), жалбоподателят е направил искане за удължаване на срока за представяне на възражение срещу констатациите в РД. С електронно връчено на 29.03.2023 г. Уведомление № Р-22002222003638–РУС-001 от 23.03.2023 г. (л. 395, папка приложение № 2) искането е уважено. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не са представени писмени възражения. Не са представени и доказателства.

Обжалваният Ревизионен акт № Р-22002222003638-091-001 от 05.05.2023 г. е създаден като електронен документ от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията (л. 96 – л. 109, л. 398 – л. 411, папка приложение № 2), връчен е електронно на 19.05.2023 г. (л. 110 – л. 111, л. 396 – л. 397, том I – Удостоверение за връчване). Установените въз основа на събраните доказателства в ревизионното производство факти и обстоятелства и направените фактически и правни изводи, с които са обосновани основанията за облагане и е определен размерът на данъчните задължения в РД, са възприети изцяло в мотивите на РА.

Установени са допълнително задължения за корпоративен данък с общ размер 32 807,10 лева, от които 2 518,44 лева за периода 01.01. – 31.12.2017 г.; 15 395,30 лева за периода 01.01. – 31.12.2018 г. и в размер на 14 893,36 лева за периода 01.01. – 31.12.2019 г., в резултат на преобразуване на декларираните по чл. 92 от ЗКПО, в ГДД финансови резултати – увеличение с непризнати, на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от ЗКПО, разходи за доставка на горива, резервни части и консумативи за МПС, лични нужди, задължителни осигурителни вноски, възнаграждения на управителя, неизвършени реално доставки от доставчиците „И. А“ ЕООД, „Алмафарма“ ООД и „Едилтрейд“ ЕООД, както начислени амортизации.

Ревизията е установила допълнително и задължения за ДДС в размер на 85 348,73 лева - отказано е правото на приспадане на данъчен кредит по фактури за доставки на стоки и услуги, които са приети за документално необосновани, несвързани с основната икономическа дейност на жалбоподателя. Начислени са и съответните им лихви в размер на 32 681,38 лева.

По жалба вх. № 53-06-5340/25.05.2023 г. по описа на ТД на НАП – С. (л. 120 – л. 122; л. 412 – л. 414, папка приложение №2) и представено допълнение вх. № 23-22-840#3 от 29.08.2023 г. (л. 123 – л. 128), към което са приложени заверени копия на документи – 129 листа (л. 128 – л. 250), част от които представени и в ревизионното производство, с Решение № 1560/31.10.2023 г. директорът на дирекция „ОДОП“ – ЦУ на НАП (л. 11 – л. 22) е потвърдил РА в частта относно установените задължения по ЗДДС за всички ревизирани данъчни периоди, с изключение на данъчен период м. май 2017 г., и е изменил РА в частта относно определения размер на задълженията за корпоративен данък и за трите ревизирани данъчни периоди, които е намалил с признатите за данъчни цели разходи за възнаграждение на управителя на дружеството за всяка година, декларираните по реда на чл. 50 от ЗДДФЛ в ГДД.

В настоящото съдебно производство по искане на жалбоподателя е назначена Съдебно счетоводна експертиза, приета без възражения от страните, чието заключение като обективно, обстойно, изготвено с необходимите професионални знания и опит съдът кредитира изцяло и ще обсъди при анализа на доказателствата.

Описаните релевантни за правния спор факти не са спорни между страните и позволяват да се направят следните правни изводи :

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК (решението на директора на Дирекция „ОДОП“ е връчено на 02.11.2023 г., а жалбата е подадена чрез административния орган на 15.11.2023 г. и е заведена с вх. № 53-04-827), от надлежна страна – адресат на издадения от

органи по приходи ревизионен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Ревизионното производство е проведено от органи по приходите от съответната териториална дирекция на НАП, съгласно изискванията на чл. 7, ал. 1 и чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК. Не е спорно служебното качество на участвалите в контролната дейност - органът възложил ревизията изпълнява длъжността началник на сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., а членовете на ревизиращия екип са служители на същата дирекция. Материалната компетентност на органа възложил ревизията произтича от нормата на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и делегираните правомощия със заповедта на директора на ТД на НАП – С., издадена в съответствие с чл. 11, ал. 3 във вр. ал. 1, т. 4 от ЗНАП.

Преобладаващата част от документите в проведеното ревизионно производство са създадени като електронни, по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО и съдържат електронни изявления. За тях е приложима фикцията на чл. 3, ал. 2 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ) относно писмената форма за действителност. Съгласно чл. 4 от ЗЕДЕУУ автор на електронното изявление е физическото лице, което се сочи в изявлението като негов извършител. Разпоредбите на ал. 3 и ал. 4 на чл. 13 от ЗЕДЕУУ определят квалифицирания електронен подпис (КЕП) като усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл. 16 от ЗЕДЕУУ и има значение на саморъчен подпис. За да е налице валиден КЕП е необходимо да е спазено изискването на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗЕДЕУУ - да е придружен от издадено от доставчик на удостоверителни услуги удостоверение за КЕП, отговарящо на изискванията на чл. 24 от ЗЕДЕУУ и удостоверяващо връзката между автора и публичния ключ за проверка на подписа. Доказателствената стойност на подписан с КЕП електронен документ е приравнена на саморъчно подписан писмен документ (чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ).

Към административната преписка са приложени удостоверения за валидно издадени КЕП на участвалите в ревизионното производство органи по приходите, а и на издалия заповедта за делегиране на правомощия директор на ТД на НАП – С., които отговарят на изискванията на чл. 24, ал. 1 от ЗЕДЕУУ.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК – посочени са фактическите и правни основания за издаването му, а в диспозитивната част в табличен вид са отразени основаниято, данъчният период, размерът на установените данъчни задължения, а и на задълженията за лихви. В РА са изложени подробни мотиви относно наличието на фактическите и правни основания за определяне на данъчните задължения за корпоративен данък и за ДДС.

Изложените съображения дават основание на настоящия съдебен състав да приеме, че ревизионното производство е проведено при спазване на административно производствените правила.

Спорът в настоящото производство е по приложението на материалните закони и касае изводите на органите по приходите, възприети и в решението на директора на Дирекция „ОДОП“ относно приложението на чл. 26, т. 1 и т. 2, чл. 10 и чл. 54, ал. 2 от ЗКПО, с които е обоснован отказът да бъдат признати за данъчни цели, декларирани в ГДД по чл. 92 от ЗКПО разходите за доставка на гориво, резервни части и консумативи за МПС, за лични нужди, за задължителни осигурителни вноски, за наем, както и за амортизации и за трите данъчни периода – финансовите 2017 г., 2018 г. и 2019 г., за които е прието, че не са свързани с икономическата дейност на жалбоподателя.

Оспорва се и отказът да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит въпреки представените първични счетоводни документи за доставка на резервни части и консумативи за МПС, на строителни материали, за ремонт и поддръжка, както и на услуги и стоки по доставките на „Едилтрейд“ ЕООД, „Алмафарма“ ЕООД и „Инфинити А“ ЕООД.

Жалбоподателят не оспорва, че през ревизираните периоди единственият източник на приходи, които е декларирал по предвидения ред в чл. 92 от ЗКПО, както и по ЗДДС, са извършените куриерски услуги, въз основа на сключен на 01.09.2017 г. Договор за партньорство със „СПИДИ“ АД (л. 123 – л. 130, папка Приложение № 1). Правата и задълженията на ревизираното дружество както и условията, при които за временно ползване за изпълнение на възложените по договора услуги, от възложителя са предоставени възмездно активи, са регламентирани в договора и останалите приложения към него, включително и Протоколите за приемане и предаване на МПС.

Изрично е предвидено, че поетите задължения по договора :

транспорт и доставка на пратки от/до адрес на офис на „СПИДИ“ АД до/от адрес на крайни получатели/клиенти по конкретно задание на възложителя;

проучване в полза на възложителя на възможности за реализация на куриерски услуги в рамките на територията на изпълнение на договора за партньорство и комуникиране на резултатите от подобни проучвания с възложителя

следва да бъдат изпълнени със свои ресурси или ресурси на възложителя на услуги. Договорът е със срок 01.09.2021 г., т. е. за 4 години.

Условията, при които са предоставени МПС от възложителя за временно ползване, както и задължителното оборудване и работни средства са уточнени в чл. 5.1.

Жалбоподателят не оспорва приетият от органите по приходите факт, че е извършвал дейността именно с предоставените му от „СПИДИ“ АД – 6 бр. МПС марка Рено Мастер с рег. номера: [рег.номер на МПС] , [рег.номер на МПС] , [рег.номер на МПС] , [рег.номер на МПС] , [рег.номер на МПС] и [рег.номер на МПС] , съгласно Приемо предавателен протокол от 01.09.2017 г., представен в хода на ревизионното производство. Едва през 2020 г. три от тези автомобили са закупени от „Владимир Николаев 2014“ ЕООД – с договори за покупко – продажба от 15.05.2020 г. и от 12.10.2020 г., а третият - с Договор за прехвърляне на права на закупуване на лизингов автомобил от 14.09.2020 г.

Съгласно изискванията по договора (чл. 5.2.) изпълнителят е задължен да стопанисва предоставеното му имущество от възложителя с грижата на добър стопанин, което включва спазване изискванията на възложителя за експлоатация и техническо обслужване на предоставените за ползване собствени и лизингови автомобили, включително и задължението за представяне на всеки 6 месеца за преглед за техническа изправност в оторизиран от възложителя сервиз. Като задължително условие в чл. 5.6 от договора е предвидено и, че горивото за извършване на куриерските услуги също е за сметка на възложителя и се отчита въз основа на показанията на монтирани в автомобилите GPS устройства, и отразени данни в пътна книжка/пътен лист/електронен пътен лист, които изпълнителят се задължава да води съобразно изискванията на действащото законодателство и на възложителя. Заплащането на горивото, според договора се извършва чрез предоставени от възложителя карти за гориво. Изрично е уточнено, че платено с карта гориво, ползвано от изпълнителя за цели или във време извън договореното остава за негова сметка и се заплаща до 20-то число на месеца, в който е префактурирано. Част от условията е и предвидената възможност за закупуване на предоставени за ползване автомобили след изтичане на първоначално договорения срок при цена, определена по схема, посочена в Приемо – предавателния протокол за съответния автомобил.

Органите по приходите са констатирани в Ревизионния доклад, че от ревизираното лице **„не са**

представени изискани справки (т. 10 – стр. 3 от РД – л. 42 от делото – аналитични счетоводни регистри във връзка с отразяване на посочените в искането фактури в счетоводството на дружеството – извлечения от сметките, по които са заведени фактурите и изписването им за дейността на дружеството; справка за липси и брак на активи по видове и стойност за ревизираните периоди; справки за получено и изписано гориво за всеки автомобил по отделно за периода 01.01.2017 г. – 30.11.2020 г., която да съдържа данни за разходната норма, изминати километри, изписано гориво и др.; справка за ремонт на МПС по приложен образец; справка за закупени и вложени резервни части за ревизираните периоди; писмени обяснения относно МПС, с които дружеството е извършвало куриерските услуги за всеки автомобил по отделно, както и причини за извършване на ремонта, данни за мястото и времето на извършване, както и от кого са извършвани ремонтни дейности; материално отговорните лица за стопанисване на автомобилите, ако има такива), с които е следвало да бъде предоставена информация за извършени ремонтни дейности на ползваните МПС, както и за заприхождаване на закупените, а впоследствие и влагане на резервните части. Не са представени и писмени обяснения в това ревизионно производство от ревизираното лице относно осъществяването на дейностите по поддръжка и експлоатация на МПС, с които са извършвани куриерските услуги.

Предприетите процесуални действия са подробно описани в ревизионния доклад, който съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от РА.

С протокол № Р-22002222003638-П.-001/14.10.2022 г. са присъединени документи от предходната ревизия. Резултатите от проверката на счетоводните и търговски документи, извършена в офиса на декларирания адрес за кореспонденция в [населено място], [улица], офис № 104, където се помещава дружеството, осъществяващо счетоводни услуги, са документирани с протокол № АА1862476/16.12.2022 г.

Изискана е информация и документи от доставчици „Ай гес“ ООД, „Ай кю логистик“ ООД, „Бизнес център България“ ЕООД, „Динакорд България“ ЕООД, „Зет пласт“ ЕООД, „Сико С“ ООД, „Туплекс“ ЕООД, „Старс ауто 2008“ ЕООД, „Карсистем БГ“ ЕООД, „Маргел М“ ЕООД, „Ауто плюс България“ ЕООД и „Ауто Марти“ ЕООД.

Извършени са насрещни проверки на „СПИДИ“ АД, „Алмафарма“ ЕООД, „Инфинити А“ ЕООД и „Едилтрейд“ ЕООД и на посочените лица в предходното ревизионно производство от представляващия жалбоподателя, като осъществили ремонтните дейности на МПС - З. К. Севриев, Л. И. К. и В. Д. П..

Проверени са и декларираните обекти в [населено място], [улица], ателие 4, (протокол № АА1862477/12.01.2023 г.) и в [населено място], [жк], ул. 8, № 95 (протокол № АА1862437/12.01.2023 г.), отдадени за ползване от възложителя по Договора за партньорство „СПИДИ“ АД.

Използвани са и данни от информационните масиви на НАП за доставчиците на жалбоподателя.

От посочените като технически изпълнители на ремонтните дейности по поддръжка на МПС лица – З. К. Севриев, Л. И. Царски и В. Д. П. са изискани договори, въз основа на които са престирали труд (трудов, граждански, договор за управление), информация за - заемащата длъжност, продължителност на работното време, работното място, на което са изпълнявани задълженията, от кого са възлагани задачите и на кого е отчитано изпълнението, предвидено ли е като част от трудовите задължения извършване на ремонтни дейности на МПС, периодът, в който са извършвани ремонтни дейности, видът на ремонтираните автомобили, мястото, на което са извършвани ремонтните дейности, от кого са предоставяни резервни части и материали, съставяни ли са и какви документи за извършените ремонти, както при приемане и предаване на резервните части и материали. Изискани са и документи, удостоверяващи получаваното възнаграждение, конкретни дати на получаване, начин на плащане.

З. К. С. не е открит на адреса за кореспонденция в [населено място], [община] и не е получил

искането за представяне на документи и обяснения, въпреки че е било изпратено на двата пъти по пощата с писмо с обратна разписка. Обратните разписки са върнати със забележка „непознат“, „преместен“.

От Л. К. по ел. път са представени фиш за м. май 2019 г. в който е отразен размер на трудово възнаграждение – 510,00 лева, както и писмени обяснения, в които е посочено, че е работил по трудово правоотношение във „Владимир Николаев 2014“ ЕООД, без да е конкретизиран период, заемана длъжност, възложени му конкретни задължения, изпълнявал е ремонтни дейности на МПС, което също не е конкретизирал по вид, обем, време на извършване и МПС. Посочил е, че резервните части, необходими за ремонтните дейности са му предоставяни от управителя В. Н. (без каквато и да е конкретизация). Отразил е, че е получавал трудовото си възнаграждение в брой срещу издаден фиш и полагане на подпис във ведомост.

От В. П. са представени по електронен път трудов договор № 4 от 23.08.2017 г., допълнително споразумение № 5 от 01.01.2018 г. и Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение № 30/30.06.2022 г. В договора е посочено, че е бил назначен на длъжност „куриер“ с място на работа [населено място] и продължителност на работното време – 5 дни в седмицата по 4 часа дневно. В представеното допълнително споразумение е отразено, че сключеният трудов договор се изменя в частта относно заеманата длъжност от „куриер“ в „извършване на текущи и основни ремонти на предоставеното му превозно средство със собствен труд. Материалите и резервните части се предоставят от работодателя.“. Не е променено работното време – 4 часа. Договореното основно месечно възнаграждение е в размер на 255,00 лева. Не е представена изисканата информация за вида на извършените ремонтни дейности, данни за ремонтираните МПС – вид, марка, място на изпълнение на ремонтните дейности, начин на получаване на договореното възнаграждение.

За ревизираните периоди не е установено „Владимир Николаев 2014“ ЕООД да е въвел в експлоатация ЕКАФП. Регистрирани са трудови договори с 25 наети лица на длъжности „куриер“, „куриер служба – офис“, „мениджър проучване на пазари“. Ежемесечно, са подавани Декларации обр. № 1 и обр. № 6, съгласно Наредба Н-8/2005г. и Наредба № Н-13/2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите и осигурителите за осигурените при тях лица.

Дейността на ревизираното лице е финансирана основно от приходите от извършваната дейност по Договора за партньорство със „СПИДИ“ АД.

Не са установени данни за регистрирани вписвания, отбелязвания и заличавания в имотния регистър.

1. По ЗКПО

„Владимир Николаев 2014“ ЕООД е подал годишни данъчни декларации, съгласно чл. 92 от ЗКПО, в които е декларирали годишни резултати, както следва:

за 2017 г. – печалба в размер на 57 598,97 лева и съответния размер на корпоративния данък 5 759,90 лв.

за 2018 г. – печалба в размер на 11 805,62 лв. и съответния размер на корпоративния данък – 1 180,56 лв.

за 2019 г. – загуба в размер на 19 412,41 лв.

Данъчните задължения за 2017 г. и 2018 г. са внесени изцяло.

При определяне размера на задълженията са отчетени приходи единствено от извършените доставки на куриерски услуги с получател „Спиди“ АД.

Не са установени несъответствия между декларираните обороти в СД по ЗДДС и декларираните приходи в Отчета за приходи и разходи на ГДД по чл. 92 ЗКПО и за трите ревизирани периода. Установено е, че отчетените разходи за поддръжка и ремонт на МПС (резервни части, аксесоари, материали и др.) и гориво, не са отразени в сметки от група 30, а доставките (покупките) са осчетоводявани по сметка 601 „Разходи за материали“. В края на всеки период салдото по тази сметка е нулево, което сочи, че доставените материали, резервни части, аксесоари, горива са били използвани и са намерили отражение във финансовия резултат за този период.

1.1. За да откажат да приемат за достоверни твърденията на представляващия в представените за целите на ревизията обяснения, че отчетените разходи за поддръжка и експлоатация на автомобили и разходи за покупка на гориво по посочените в РД фактури (*таблица на стр. 14 – стр. 20 – л. 47-гръб – л. 50*), издадени през

2017 г. от доставчиците „ДАРУ КАР“ АД, „МЕГАДОМ“ ООД, „ПРИМЕКС“ ЕООД, „СТАРС АУТО 2008“ ООД на обща стойност 1 321,21 лв.

2018 г. от доставчиците „АВТО МАРТИ“ ЕООД, „АВТОСТЪКЛА“ ООД, „ДИАНА“ ООД, „ДИВАЛС“ ЕООД, „ЕС КАР СЕРВИЗ“ ООД, „КАРСИСТЕМ БГ“ ООД, „МАРГЕЛ М“ ЕООД, „МЕДИНА МЕД“ ООД, „СТАРС АУТО 2008“ ООД, „ФУЛДА БЪЛГАРИЯ“ ООД на обща стойност 123 822,20 лева

2019 г. от доставчиците „АВОТ МАРТИ“ ООД, „АГРОН СЕРВИЗ“ ЕООД, „ДИАНА“ ООД, „КАРСИСТЕМ БГ“ ООД, „МАРГЕЛ М“ ЕООД, „МЕДИНА МЕД“ ООД, „ОМНИКАР АУТО“ ООД, „СТАРС АУТО 2008“ ООД на обща стойност 92 050,72 лв.

отчетени по сметка 601 „Разходи за материали“ и по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ са свързани с независимата икономическа дейност на дружеството органите по приходите са приели, че

- закупените основни части за ремонт на автомобили, бои, акумулатори и др. многократно надвишават нуждите за поддръжка на използваните автомобили през ревизираните периоди – общо 6 бр.

- не са осчетоводени разходи за ремонтни услуги от съответните сервизни центрове за поддръжка, определени от възложителя по Договора за партньорство

- не са представени документи, удостоверяващи конкретно извършени ремонтни дейности

- закупуваните части и материали не са осчетоводявани като материални активи на дружеството, което не позволява да се проследи фактическото им изписване и реално използване.

- съгласно условията на Договора за партньорство, а и в представените документи и обяснения от С." АД, предоставените за ползване лизингови автомобили се обслужват технически в оторизиран сервиз на вносителя, а за извършените ремонтни дейности на собствените на възложителя автомобили, ползвани от „Владимир Николаев 2014" ЕООД, разходите се поемат от „СПИДИ" АД и се префактурират на дружеството (*справки за извършени ремонти, за гориво, както и за издадените фактури на „Владимир Николаев 2014" ЕООД*)

- издаваните фактури от „СПИДИ“ АД са с предмет на доставките - наем, гориво, консумативи за офис, рекламации по товарителници

- в счетоводството на „СПИДИ“ АД са отразени разходи за извършени ремонтни дейности на МПС, предоставени на „Владимир Николаев 2014“ ЕООД, за ползване, по издадени фактури, както следва:

за МПС, рег. [рег.номер на МПС] до 17.09.2022 г. – в размер на 17 500,11 лв.

за МПС рег. [рег.номер на МПС] до 25.10.2020 г. – в размер на 37 463,72 лв.

за МПС рег. [рег.номер на МПС] до 17.02.2020 г. – в размер на 98 391,20 лв.

за МПС рег. [рег.номер на МПС] до 03.11.2020 г. – в размер на 52 723,05 лв.

за МПС рег. [рег.номер на МПС] до 14.11.2020 г. – в размер на 32 962,42 лв.

за МПС рег. [рег.номер на МПС] до 05.11.2020 г. – в размер на 34 246,98 лв.

- не са представени документи, удостоверяващи ползването на закупените от „Владимир Николаев 2014“ ЕООД авточасти и консумативи за осъществяваната основна дейност – куриерски услуги с предоставените от възложителя „СПИДИ“ АД превозни средства, включително и от лицата, посочени като преки извършители на ремонтните дейности – служителите на „Владимир Николаев 2014“ ЕООД - З. К. Севриев, Л. И. Царски и В. Д. П.

- не са представени доказателства, удостоверяващи квалификацията на тези лица за извършване на ремонтни дейности на МПС

- не са представени данни и документи удостоверяващи мястото, времето, конкретните МПС и ремонтни дейности, които се твърди да са извършвани през ревизираните периоди.

Въз основа на тези факти, на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 вр. чл. 26, т. 1 от ЗКПО, е увеличен счетоводният финансов резултат за всички ревизирани периоди с размера на осчетоводените разходи, за които е прието, че не са пряко свързани с основната дейност на дружеството, а именно - 1 321,21 лева за 2017 г., 123 822,20 лева за 2018 г. и 92 050,72 лева за 2019 г.

По отношение на тези изводи в Решението на директора на Дирекция „ОДОП“ е прието, че не се оборват и от представените към жалбата доказателства, включително и от Справка за Разходи за ремонт микробуси 2018, за която е констатирано, че касае единствено периода 2018 г., не е отразено лицето и източника на данни, използвани за изготвянето ѝ, както и че стойността на отразените в нея разходи (104 180,00 лв.) са по-ниски от непризнатите с РА (123 822,20 лв.). Направен е извод, че представените от ревизираното дружество първични счетоводни документи могат да се ползват като доказателство за извършени за данъчни цели разходи за закупуване на резервни части и консумативи, ако са вложени за поддръжка в добро техническо състояние на едно МПС. В конкретния казус при наличните данни за ползвани в срока на Договора за партньорство през ревизираните периоди 6 бр. автомобили, за да се установи, че закупените стоки са вложени именно за поддръжката в добро техническо състояние на тези автомобили е необходимо да бъдат представени документи, удостоверяващи конкретно извършени ремонтни дейности на всеки от автомобилите, срок на извършване, вложени части и материали, разходи за труди и др., за да може да се извърши и преценка доколко същите отговарят на договореното да са направени за поддръжка в добро техническо състояние на наетите автомобили от „СПИДИ“ АД.

1.2. Не са признати за данъчни цели и осчетоводени разходи за покупката на строителни материали, доколкото от ревизираното дружество не са представени конкретни доказателства за влагането им в обекти, ползвани за осъществяваната търговска дейност. Установено е, че закупените материали са осчетоводени по сметка 601 „Разход за материали“ при липса на аналитични сметки, което прави невъзможно установяването на предназначението, за което са използвани

Наред с това, въз основа на анализа на представените фактури за покупки е установено, че документираните количества и видове са предназначени за основен ремонт и подобрения на жилища, а не на търговски обекти и/или обекти, ползвани като офиси.

В този аспект е отчетено, че ревизираното дружество не е стопанисвало свои собствени обекти, а предоставени му от възложителя „Спиди“ АД, които са предадени в годно за ползване по предназначение вид, включително брандирани и оборудвани съгласно договора. Отчетено е, че доставките на материали не са свързани и с текущата поддръжка на ползваните имоти.

Затова, на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 вр. с чл. 26, т. 1 от ЗКПО е увеличен финансовия резултат на дружеството за данъчни периоди 2018 г. – с 2 117,19 лв. и за 2019 г. с 8 785,13 лв.

1.3. Не са признати за данъчни цели и отчетените от дружеството разходи за материали по сметка 601, както и направени разходи за външни услуги, отчетени по сметка 602, по представени фактури за закупени стоки и услуги, издадени от „Техномаркет България“ ЕАД, „Технополис България“ ЕООД, „Мегадом“ ЕООД, „Зет пласт“ ЕООД, „Динакорд“ ООД, „Зара“ ЕООД, „Декатлон“ ЕООД, „Скай шоп България“ ЕООД, „Студио Модерна“ ЕООД.

Въз основа на вида на закупените стоки и услуги е установено, че предмет на доставките са различни по вид стоки за лични нужди и обзавеждане и ремонт на жилища /дрехи, чанти, мебели, завеси, електроника, битова техника и др./. Плащанията са извършени в брой.

На основание чл. 23, ал. 2, т. 1, вр. чл. 26, т. 1 от ЗКПО на счетоводния финансов резултат е увеличен с размера на осчетоводените разходи, които за 2017 г. са в размер на 9 633,77 лв., за 2018 г. в размер на 18 981,54 лв. и за 2019 г. – в размер на 37 838,41 лв.

По отношение на осчетоводените дълготрайни активи по фактура „Техномаркет България“ ЕАД, „Динакорд“ ЕООД, „Гала колекционе“ ЕООД и „Технополис България“ ЕООД и начислените амортизации е направен извод, че единствените активи, свързани с дейността на дружеството са компютър Л., мобилни телефони и телевизор, които са установени при проверките в търговските обекти и начислените за тях амортизации са правилно определени.

За останалите дълготрайни активи посочени в РД като несвързани с независима икономическа дейност на дружеството е отказано да бъдат признати за данъчни цели. В този смисъл е отчетена и липсата на доказателства за въвеждането им в експлоатация и използването им в ревизираните периоди, доколкото при проверката в ползваните под наем обекти не е установено да са обособени места за диван, хладилник, фурна, съдомиялна и грамофон.

Въз основа на тези констатации финансовия резултат за ревизираните периоди е намален с данъчно признатите разходи за амортизации за 2018 г. – 100,52 лв. и за 2019 г. – 2289,16 лв.

Установено е и, че при формиране на счетоводния резултат и на данъчната основа, подлежаща на облагане с корпоративен данък за 2019 г. дружеството е включило разходи в размер на 21 416,94 лв., осчетоводени въз основа на фактури за покупки на стоки и услуги, издадени от „Алмафарма“ ЕООД, „Инфинити А“ ЕООД и „Едилтрейд“ ЕООД, за които е представило конкретно посочените фактури и приложени към тях фискални бонове. Не са представени други съпътстващи документи. Констатирано е, че фактурите са осчетоводени по сметка 601 Разходи за материали и сметка 602 Разходи за услуги и са намерили отражение във финансовия резултат за съответния отчетен период.

При извършените насрещни проверки на трите дружества доставчици не са представени изисканите документи, удостоверяващи реалността на доставките, за които ревизираното лице е представило първични счетоводни документи. Не е открит представител на дружествата на декларираните адреси за кореспонденция, поради което не е извършен преглед на оригиналните документи и записванията в счетоводни регистри, относими към доставките. Наличието на материална и трудова обезпеченост не е установена в хода на производството в резултат на извършените процесуални действия от страна на ревизиращия екип, подробно описани в констативната част на РД. Прието е, че липсват данни, удостоверяващи възможността на посочените дружества да изпълнят фактурираните от тяхна страна доставки на стоки и услуги, поради което осчетоводените разходи не отговарят на изискването за документална обосновааност, по чл. 10, ал. 1 от ЗКПО.

Направен извод, че представените първични счетоводни документи са съставени единствено с цел измама и създаване на привидна представа за действително развили се между страните търговски взаимоотношения.

С оглед на тези констатации законосъобразно е прието, че доставките, документирани с издадените от посочените доставчици фактури не са реално изпълнени и с размера на същите е извършено неправомерно намаляване на финансовия резултат на дружеството. В този смисъл е и константната съдебно практика, според която притежаването на данъчни фактури не е достатъчно, за да обоснове реалност на отразените във фактурите стопански операции. В тежест на ползващия се от правата е да докаже тези факти, а ревизираното не се е справило с това.

Недоказана реално извършена услуга или доставка на стока, макар и документално оформена в счетоводството на дружеството не поражда права за данъчно задълженото лице, както по отношение на косвените, така и по отношение на преките данъци.

С оглед на така установеното е формирано заключение, че за осчетоводения от „Владимир Николаев 2014“ ЕООД разход през 2019 г. по издадените фактури от „Алмафарма“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Инфинити А“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „Едилтрейд“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] не е спазено изискването за документална обоснованост, визирано в разпоредбата на чл. 10 от ЗКПО, поради което и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО не са признати за данъчни цели разходите.

Легалната дефиниция на понятието „документална обоснованост“ е дадена в чл. 10 от ЗКПО, а съгласно ал. 1 счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ, отговарящ на изискванията на Закона за счетоводството и отразяващ вярно стопанската операция. За да е документално обоснована стопанската операция е необходимо при липсващата информация по Закона за счетоводството да бъдат представени други документи, които могат да я удостоверят. В конкретния казус такива доказателства не са представени, затова и законосъобразно е прието, че ревизираното лице е нарушило основния принцип на чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗСч за отразяване на сделките и събитията съобразно икономическото им съдържание и финансова реалност, а не формално. Издаването на фактура и осчетоводяването от ревизираното дружество не е достатъчно, за да бъдат признати за данъчни цели отчетените разходи, ако доставките не са реално извършени.

Органите по приходите законосъобразно са се позовали и на нормата на чл. 16, ал. 1, изр. 1 от ЗКПО според която, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчният финансов резултат се определя, без да се вземат под внимание тези сделки. За отклонение от данъчно облагане се смята и заплащането на възнаграждения за услуги, без да са реално осъществени

Във връзка с анализа на осчетоводените разходи за работни заплати на наетите лица и удържаните ЗОВ, за целите на ревизията е представена рекапитулация за начислените възнаграждения за ревизираните периоди. От представените справки, годишни оборотни ведомости и счетоводни регистри е установено, че при формиране на счетоводния резултат са включени разходи за трудово възнаграждение на управителя на дружеството В. Н.. Представените доказателства пред органа по чл. 155 от ДОПК са послужили като основание за намаляване на размера на определените данъчни задължения по ЗКПО с разходите за възнаграждение на управителя. Отчетено е, че същите са надлежно декларирани по реда на чл. 50 от ЗДДФЛ и платени.

По отношение на непризнатите разходи за наем през 2017 г. по сметка 602 Разходи за външни услуги в размер на 8 000 лева, органите по приходите са отчетели, че наемодателят е свързано с представлявания дружеството лице – баща на съпругата му, както и че представения с жалбата срещу РА Договор касае помещение от 20 кв. м., находящо се на адрес, който не е бил деклариран като ползван за осъществяване на икономическата дейност на дружеството. Посочено е, че липват приемо – предавателни договори за предаване и последващо приемане на наетия имот от

наемотателя на наемателя и обратно, както и че в хода на ревизионното производство дружеството е представило доказателства за отчетен разход за наем само за 1 месец. Констатирани са и пропуски при оформяне на документите за плащане – представения РКО съдържа подпис само след думите „Получих сумата“, които са дали основание да не бъдат кредитирани като достоверни. Посочено е и че изготвената Служебна бележка за платени суми в полза на наемотателя не може да се ползва като доказателство за предназначението на наетото помещение.

ПО ЗДДС

Съобразявайки констатациите относно непризнатите разходи за материали и услуги, които са приети за несвързани с дейността на ревизираното дружество, на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗЗДС е отказано признаването на правото на приспадане на данъчен кредит по издадените фактури за доставки на стоки и услуги за ремонт на МПС на обща стойност 61 871,01 лева, за доставка на стоки и услуги за ремонт на обекти на обща стойност 2 243,29 лева и за доставките на стоки, ползвани за лични нужди в размер на 14 744,17 лв.

В заключението на Съдебно счетоводната експертиза е посочено, че счетоводните операции са принципно коректно съставени и водени. Проследено е осчетоводяването на всяко ниво за изписване на процесните покупки като разход по икономически елемент, разход за основна дейност и приключване на разходите срещу отчетените приходи и е установено, че закупените материали не се отчитат като наличности на склад и не се води отчетност по сметки за материални запаси, съответно няма заприходяване по видове материални запаси, както и отчитане на потреблението, съобразно нуждите и потребностите на предприятието, включително и за определяне на наличностите в края на отчетния период.

Експертът е направил анализ на данните от първичните счетоводни документи относно вида и количествата на закупените материали от доставчиците "КАРСИСТЕМ" ЕООД и „АУТО ПЛЮС БЪЛГАРИЯ“ АД. Установена е повторяемост на отделни закупувани артикули като – боя, кит, ръкавици, втвърдител, лак, паста, спрей, шкурка, четки, бъркалки, съдове за боя с капаци и др. И вещото лице е установило, че значителна част от закупените материали са в значителни количества, което с оглед и на специфичното им предназначение, необходимостта от специално оборудване за използването им по предназначение, а и от квалифициран персонал, му е дало основание да направи извод, че директното изписване на материалните запаси още в момента на покупката не може да бъде възприето за правилно. В този смисъл е посочено, че не са налице количествено стойностни сметки за калкулиране на извършени ремонтни дейности, а когато се касае за по-съществени такива, е необходимо представянето на такива документи, с оглед определяне на извършените ремонтни работи като капитализирани разходи на наети активи, а не просто отчитане на текущ разход за периода на покупка на материалните запаси (стр. 15).

В експертното становище са направени идентични констатации относно документите и реквизитите им, с които са отчетени разходите за наем по Договор от 10.01.2017 г. сключен с Б. Ц. П.

извлечение от сметка за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ от 31.12.2017 г., в която в раздела с данни за статута на ФЛ – не е положен подпис от лицето, което се твърди да е декларирало тези данни, а има единствено подпис на представляващия дружеството жалбоподател на сметката

служебна бележка № 7 от 09.01.2028 г. за доходи от наем на наемотателя Б. П., в която не е посочено да е удържан авансов данък и осигурителни вноски, като не са положени и подписи на

представляващ дружеството, а и на лицето, на което се предоставя документа
доходите от наем са декларирани от ФЛ в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2017 г. макар и с грешен код
на дохода – вместо код 401 – доходи от наем на недвижимо имущество – код 402 – доходи от
наем на движимо имущество

стопанската операция е отчетена в счетоводните регистри на дружеството.

След проверка и анализ на данните от представените първични счетоводни документи, с които са
отчетени разходи за материали и външни услуги, експертът е посочил, че и тези покупки са
изписвани като разход в момента на доставката, без да са отчитани като материални запаси.
Изрично е отразено, че това обуславя 100 % изписване на материалните запаси и липса на стоково
материална отчетност. Разходите за външни услуги са отчитани по сметка 602 според характера и
предназначението на стоката или услугата по преценка на дружеството в съответствие с
прилаганата счетоводна политика. Съставените счетоводни операции принципно отразяват
коректно изписването на процесните покупки като разходи за съответния икономически елемент,
разход за основна дейност и приключване на разходите срещу отчетените приходи. Доколкото
дружеството не е отчело закупените материали на склад и не води отчетност по материални
запаси, отчитането на потреблението, съобразно нуждите и потребностите на предприятието не
може да бъде проследено, както и да бъдат определени наличности в края на отчетния период, ако
има такива. Поставен е акцент върху разнородния характер на отчетените покупки и различия в
отчитането на доставки от едни и същи контрагенти за едни и същи материали. Установени са
доставки, които не кореспондират пряко с основната дейност на дружеството.

В тежест на ревизираното лице, съгласно чл. 154 от ГПК, а според константната практика на
Върховния административен съд е да докаже реалното извършване на доставките на стоки и
услуги, за които е представил първични счетоводни документи. От жалбоподателя не са
ангажирани други доказателства в този смисъл и с двете жалби – депозираната по реда на чл. 152,
ал. 3, както и тази по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Реалността на доставките е основополагаща за
упражняване правото на данъчен кредит и начисляването на дължимия ДДС. В ЗДДС е
регламентирана възможност за изискуемост на данъка, респ. възможност за приспадане на
данъчен кредит, но само, ако са налице достатъчно доказателства, от които може да се установи,
че е осъществена и реална доставка на стоки или услуги. Лицето, което претендира правото
следва да докаже чрез пълно и главно доказване законоустановените предпоставки по чл. 68 и чл.
69 от ЗДДС за възникване на правото на данъчен кредит. Притежаването единствено на данъчни
фактури и отразяването им в счетоводството, не е достатъчно, за да обоснове реалност на
доставките. Затова от съществено значение е съвкупната преценка на допустими доказателства и
доказателствени средства, приобщени чрез използване на установени в националното право
процесуални способности, установяващи реално осъществяване на фактурираните доставки, като
предпоставка за възникване на правото на данъчен кредит. В ревизионното производство не са
представени съпътстващи документи, които позволяват да бъде изяснен механизмът, по който се
твърди да са извършени услугите – маркетинг и реклама, и товаро-разтоварните дейности. В
решения на СЕС по дело С-342/87 г., по дело С-454/98 г., в т. 49 по дело С-285/09 и т. 44 по
съединени дела С-80/11 и С-142/11 се посочва, че приспадането на дължим данъчен кредит е
невъзможно единствено поради вписването му във фактура, доколкото упражняването на това
право се ограничава само до действително дължимите данъци. Практиката на Върховния
административен съд също е последователна в разбирането, че фактурата установява „...
възникнали облигационни правоотношения между страните по доставката, но не е доказателство
за извършване на самата доставка, освен ако в нея не е конкретизирана до степен, че да може да
се установи и реалното ѝ изпълнение.“ (Р. 4984 от 03.04.2019 г. по адм. д. 13956/2018 г. на Първо

отделение на ВАС).

В решения на СЕС по дело C-80/2011, C-142/11, C-285/11, C-324/11, C-18/13 е прието, че за да упражни правото на данъчен кредит получателят по доставка е длъжен да установи всички положителни факти, за да докаже реалността на доставката, въпреки че от него може да се изисква да представи само тези доказателства, които са съставени заедно с прекия доставчик и са двустранно подписани. В решение от 31.01.2013 г. по дело C – 643/11 е прието, че „Правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка“. Ако процесните доставки са били извършени реално, от посочения доставчик, както той, така и получателят трябва да притежават доказателства за изпълнението им. Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, не е налице право на данъчен кредит за данък, който е начислен неправомерно. Практиката на СЕС е последователна, че нарушаването на формалните изисквания от данъчно задължените лица възпрепятства доказването по сигурен начин на изпълнението на материално правните изисквания, ако според обективни факти се установи, че данъчно задълженото лице е участвало или е било длъжно да знае, че участва в данъчна измама. В тази хипотеза СЕС е категоричен, че лицето няма основания да се позовава на принципа на данъчния неутралитет.

В конкретния казус, обосновано органите по приходите са приели, че фактурираните доставки на стоки и услуги от «АЛМАФАРМА» ООД, «ИНФИНТИ А» ЕООД и «ЕДИЛТРЕЙД» ЕООД не са реално осъществени, с оглед на което и законосъобразно е отказано и ползването на правото на данъчен кредит до размера на начисления ДДС.

Представянето на частни диспозитивни документи, от които дружеството жалбоподател черпи благоприятни за себе си правни последици, не ги прави годно да установят действителността на извършените услуги доказателство.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав, въз основа на съвкупния анализ на относимите доказателства и неоспореното от страните заключение на Съдебно счетоводната експертиза да приеме, че РА в обжалваните му части е материално законосъобразен, поради което не са налице основания за неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161 от ДОПК, в тежест на жалбоподателя следва да се възложи заплащането на юрисконсултско възнаграждение в размер на 13 635,00 лева, определено съгласно чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. първо от ДОПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Владимир Николаев 2014“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. В. Н. с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], офис № 104, депозирана чрез пълномощник – адв. И., САК срещу Ревизионен акт № Р-22002222003638-091-001 от 05.05.2023 г. издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С. – М. С. Х. – орган, възложил ревизията и Х. Н. А. – ръководител на ревизията, в частта с която е потвърден с Решение № 1560 от 31.10.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. относно установени допълнително задължения за ДДС с общ размер 85 348,73 лева и съответните им лихви в размер на 32 681,38 лева за данъчни периоди м. май 2017, м. юли 2017 г., м. август 2017 г., м. октомври 2017 г. и от м. декември 2017 г. – м. ноември 2020 г., както и в частта, с която е изменен РА - намален е размерът на установените задължения за корпоративен данък за всеки от

ревизираните периоди с признатите за данъчни цели разходи за възнаграждения в полза на управителя, както следва – за финансовата 2017 г. – от 8 278,34 лева на 7 748,25 лева, ведно със съответните лихви, за финансовата 2018 г. – от 16 575,86 лева на 16 037,04 лева ведно със съответните лихви и за финансовата 2019 г. – от 14 893,36 лева на 14 236,63 лева ведно със съответните лихви.

ОСЪЖДА „Владимир Николаев 2014“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление , представлявано от управителя В. В. Н. с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], офис № 104 да заплати на Национална агенция за приходите, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, сумата от 13 635,00 (*тринадесет хиляди шестстотин тридесет и пет*) лева - юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: